

slavien som helhed i krisen og Kosovo i særdeleshed.

Jeg tror, den danske befolkning også ønsker det sådan. Jeg tror, at den danske befolkning, der har set de stakkels mennesker slæbe sig over bjergryggen med deres sidste kræfter, vil sige: Det kan ikke passe. Det skal ikke vedblive at være sådan. Vi skal ikke se så mange eksempler på det!

Hr. Keld Albrechtsen spurgte: Nu kommer der vel ikke en lynafstemning i utide? Dertil kan jeg sige: Det gør der ikke! Sjældent har vi haft så lang tid foran os og bag os til at diskutere den fælles valuta. Sjældent diskuterer vi den så ofte som nu, og sjældent har vi haft en så fuldstændig unik situation, hvor vi varsler en folkeafstemning. Vi diskuterer på livet løs, vi har for længst forladt lynafstemningstemaet, tyven om natten, og hvad der kan bruges af malende udtryk. Vi er i fuldt sving med en god og livfuld debat.

Vi er åbenbart nogle stykker, der ikke har været her i salen hele tiden. Den skæbne deler hr. Keld Albrechtsen og jeg i dag, og mens hr. Keld Albrechtsen ikke var her, sagde jeg: Det er faktisk ikke rigtigt, at Europa ikke giver markedskræfterne et modspil eller prøver at give markedskræfterne et menneskeligt ansigt, som vi har gjort her i Danmark. Det er jo derfor, vi diskuterer mindstekrav til miljøet; det er derfor, vi diskuterer beskæftigelsespolitik; det er derfor, vi diskuterer forbrugerpolitik, værn for forbrugerne mod dårlige fødevarer tværs over grænserne; det er derfor, vi snakker om et politisk charter; det er derfor, vi snakker om menneskelige krav, og det er derfor, vi snakker om at være imod, at der konkurreres på de ringeste arbejdsmiljøbestemmelser i stedet for at tilskynde til de bedste.

Jeg vil så sige tak til hr. Knud Erik Hansen – i øvrigt i forlængelse af vore tidligere debatter – for den holdning, der var til mange, mange temaer inden for det europæiske samarbejde; tak for tilsagnet om at diskutere det frit og for en, synes jeg, fælles forståelse for, at Europa kan spille en konstruktiv rolle. Det synes jeg er vigtigt. Jeg ved ikke, om jeg har forstået det sådan, men jeg vil gerne forstå det sådan, og det kunne være vældig nyttigt, hvis hr. Knud Erik Hansen kunne bekræfte, at sådan er det. Tilbage er så den fælles valuta som grundlag for at føre en fornuftig politik, hvor vi kan genkende vore egne værdier. Her ville jeg stadig gerne se, at

også SF kunne se visionen, der knytter sig til den fælles valuta.

Hr. Kristian Thulesen Dahl var bekymret over, at han ikke fik nogle svar, men det skal hr. Kristian Thulesen Dahl ikke være, for nu får han dem. Hr. Kristian Thulesen Dahl spurgte for det første om USA's holdninger til det europæiske samarbejde på krisestyingsområdet. Der er tæt kontakt, udenrigsministeren deltager i et møde i NATO – jeg tror, det er den 16. december – og der er også kontakt forud herfor. Min fornemmelse – udenrigsministeren kan jo eventuelt supplere – er tydeligt, at USA har hæftet sig ved, at det ordvalg, der anvendes i rapporten fra udenrigsministermødet i mandags til Helsinki, og det ordvalg, der blev anvendt på det fransk-tyske topmøde om, at NATO kommer først, i meget høj grad er genkendeligt fra ordvalget på Washington-topmødet i anledning af NATO's 50-års jubilæum.

Med andre ord ser vi mere og mere konturerne af et samarbejde, der ikke erstatter NATO. NATO har sin veldefinerede opgave: Én for alle og alle for én – vi forsvarer os, hvis vi bliver angrebet udefra – men det nye samarbejde er et supplement til NATO, hvis NATO i visse tilfælde ikke selv vil løse opgaven, og dermed er det min fornemmelse, at USA's bekymring er noget mindre, hvis den overhovedet er der, end den var for bare et par måneder siden.

Med hensyn til spørgsmålet om Socialdemokratiets informationsmøder er jeg glad for, at hr. Kristian Thulesen i dag vedstår, at dem har han ikke deltaget i, og derfor kan han af gode grunde heller ikke vide så forfærdelig meget om dem. Jeg skal ikke gå mere ind i det, og jeg tror heller ikke, det er klogt så at mene så forfærdelig meget om dem, for normalt mener jeg ikke så forfærdelig meget om møder, jeg ikke selv har deltaget i. Det er kun et godt råd.

Til fru Pia Christmas-Møller vil jeg endnu en gang kvittere, først og fremmest for noget, der er meget vigtigt, nemlig at fru Pia Christmas-Møller understreger, at forbeholdene er befolkningens og kun kan ændres af befolkningen, dernæst for, at fru Pia Christmas-Møller understregede udvidelsens fantastiske betydning.

Fru Elisabeth Arnold var i sit eget indlæg også inde på det samme, og jeg er ganske enig. Det er fuldstændig afgørende, og det er måske også vigtigt, at vi på tværs af partierne øver os i at fortælle befolkningen, at udvidelsen også er i den danske befolkningens centrale interesse, både for at få stiftet fred i Europa én gang for